

τοῦ δόθηκε ἡ πρεσβεῖα πολεμαίει λυσσασμένα τὸν κ. Κορομηλά.

Κι ὅμως ὅλ' οἱ φημεριδογράφοι, ἀκόμα κι ὁ κ. Κύρος, γράψανε πὼς ὁ «Ἀρχισυντάχτης» εἶναι ψεύ-
τικο ἔργο καὶ **συκοφαντικό**. Ὁ διευθυντὴς μάλιστα
τοῦ «Ἀστὴρ» ρωτᾷει ταρτουφικώτατα :

— «Ἰπάρχει τέτιο ἀνήθικο δημοσιογραφικὸ
γραφεῖο στὴν Ἀθήνα σὺν ἐκεῖνο πού μᾶς παρουσιάζει
ὁ Ταγκόπουλος στὸν «Ἀρχισυντάχτη» του ;

Τοῦ ἀπαντοῦμε :

— Δυστυχῶς ὁ Ταγκόπουλος ἐπλασε τὸ γραφεῖο
τοῦ «Λάδαρου» **πολὺ ἡθικὸ** — κι αὐτὸ εἶναι τὸ
σπουδαιότερο λάθος του.

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἰστέον ἀπὸ ἑνὸς δυὸ φύλλα θάρχησουμε ἕνα μεγάλο ἀ-
νέκδοτο δῆγμα τοῦ κ. Κ. Θεοτόκη «Ἡ τιμὴ καὶ τὸ χρῆμα».

— Στὸν Πειραιᾶ παίχτηκε τίς προάλλες ἕνα ἄγριο δράμα
«Γιὰ τὴν τιμὴ τῆς ἀδερφῆς», γραμμένο ἀπὸ κάποιον Κ. Μιχα-
λόπουλο. Οἱ ἐφημερίδες μᾶς εἶπανε πὼς ὁ Ἀνταλάκης εἶδε
αὐτὸ τὸ δράμα στὸ θέατρο καὶ μόλις τέλωσε ἡ παράσταση
πῆγε καὶ σκότωσε τὴν ἀδερφή του. Δὲν πῆγαινε ὁ βλοσυρὸς
νὰ σκοτώσει τὸ συγγραφέα, πού μπορεῖ νὰ διαπράξει κι ἄλλα
τέτια δράματα;

— Στὸ Χανιώτικο «Κήρυκα» (ἀριθ. 263—12 Ἰουνίου) ὁ κ.
Ἀγγελόπουλος Σ. Καραμπάσης δημοσιεύει, μεταφρασμένη στὴν κα-
θαρεύουσα, τὴ μελέτη τοῦ κ. Φριλίνγου γιὰ τὸ «Ἄσμα Ἀ-
σμάτων», μετὰ τὴν ἀκόλουθον σημείωση : «Ἡ πραγματεία αὕτη
εἶναι μετὰφρασις εἰς τὴν καθαρεύουσαν ἐκ τῆς δημοτικῆς
γλώσσης τοῦ «Νουμά», ἐξ οὗ παραλαμβάνομεν αὐτὴν, ὡς ἔχει,
ἀπλῶς μεταφράζοντας. Ἀφοῦ τελεωθῇ ἡ μετὰφρασις αὕτη θὰ
γράψωμεν τί φρονεῖ ἡ Ὀρθόδοξος Θεολογία περὶ τοῦ Ἀσμα-
τος Ἀσμάτων».

— Ἐνὰ πολὺ ὁμορφο ποίημα τῆς δικῆς μας Μυρτιώτισσας
δημοσιεύτηκε στὸ τελευταῖο φυλλάδιον τῆς «Χαραυγῆς» τῆς
Μυτιλήνης. Τὸ λέει «Στὴ Φύση» καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα
τραγούδια τῆς.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ἙΣΤΙΑΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ι. Α. ΚΟΛΛΑΡΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ 44

Ἐξεδόθησαν : ΚΩΝΣΤ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΕΡΓΑ : ΠΟΙΗΜΑΤΑ—ΠΕΖΑ

ΤΟΜΟΙ ΔΥΟ ΣΕΛ. 468

Περιέχουσι πάντα τὰ ἔργα τοῦ δημοτικωτάτου
συγγραφέως ποιήματα καὶ πεζά. Τὰ δημοσιευθέντα
παρ' αὐτοῦ εἰς βιβλία, εἰς περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας
καὶ τὰ ἀνευρεθέντα μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἀνέκδοτα
(τὸ πρῶτον ἤδη δημοσιευόμενα).

Τιμῶνται διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δρ. 5

διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν » 6

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜὴ

ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΑΤΖΗΔΕΣ

Φίλε «Νουμά»,

Τώρα μὲ τὴ ζέστη ἀξίζει νὰ σοῦ δηγηθῶ κάτι
δροσερὰ καὶ διασκεδαστικώτατα. Ὁ λόγος γιὰ τὸν
«Ἀρχισυντάχτη» σου δά. Λοιπὸν ἀκουσε. Στὴν πρῶ-
τη του παράσταση, ὅλ' οἱ διευθυντὲς καὶ οἱ ἀρχι-
συντάχτες τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου στὸ θέατρο. Ἰ-
στερ' ἀπὸ τὴν πρώτη πράξη, στὸ διάλειμμα, πολε-
μικὸ σιγούλιο.

— Νὰ τὸν μποῦκοτάρουμε τὸν «Ἀρχισυντά-
χτη». Οὔτε λέξη. Ἔτσι, σὰ νὰ μὴν παραστῆθηκε
αὐτὸ τὸ ἔργο !...

— Σύφωνοι !

Μὰ Ἀθηναῖος φημεριδογράφος καὶ νὰ κρατή-
σει τὸ λόγο του ! Τότε ὁ «Ἀρχισυντάχτης» θὰ εἶ-
τανε ψεύτικο, ἀφύσικο ἔργο, κι ὅχι πιστὴ ζουγρα-
φία, τραδηγμένη δλοῖσα ἀπὸ τὸ φυσικό.

Κ' ἔτσι τὴν ἄλλη μέρα, 7 τοῦ Θεριστῆ, βρῖσα-
νε σκυλήσια οἱ «Ἀθηναῖοι», τὸ «Ἐμπρός», ἡ «Πα-
τρὶς», ἡ «Ἑστία» καὶ ὁ «Ἀστὴρ» καὶ σωπάσανε ὁ-
λότελα ἡ «Ἀκρόπολη», οἱ «Καιροί», τὸ «Σκρίπ», ἡ
«Ἀστραπή», καὶ ἡ «Ἑσπερινή». Ὁ «Χρόνος» ἔδρισε
στὶς 8, στὶς 9 στὶς 10 καὶ στὶς 13 τοῦ Θεριστῆ, ἡ «Ἐφη-
μερίς» στὶς 8 τοῦ Θεριστῆ καὶ οἱ «Ἀθηναῖοι» ξαναδρί-
σανε στὶς 9 τοῦ Θεριστῆ. Ὅλοι πάνου κάτου οἱ κριτι-
κατζήδες τοῦ τύπου εἶπανε τὴ γνώμη τους καὶ τὴ βρι-
σιά τους, ἐξὸν ἀπὸ κείνους πού βρῖσανε σωπαίνοντας.

Νὰ δοῦμε τώρα τί θὰ πεῖ κι ὁ Ξενόπουλος, ὁ
Πάπας, νὰ ποῦμε, τῶν κριτικατζήδων, πού κάθε
Δευτέρα δημοσιεύει ταχτικὰ στοὺς «Καιροὺς» κρι-
τικὴ ἐπιφυλλίδα γιὰ ὅλα τὰ ἔργα, καλὰ ἢ κακά,
δικὰ μας ἢ ξένα, πού παίζονται στὰ θέατρα.

Ἔρχεται ἡ Δευτέρα, 11 τοῦ Θεριστῆ, ὁ Γρη-
γόριος τσιμουδιά στὴν ἐπιφυλλίδα του γιὰ τὸν «Ἀρ-
χισυντάχτη».

Τὸν ἀντάμωσα τὴν Τρίτη βράδι, 12 τοῦ Θερι-
στῆ, στὸ θέατρο Κυδέλης.

— Μπρὲ Γρηγόριε !

— Τί νὰ σοῦ κάμω, καημένε ! Μοῦ ἀπαγόρεψε
ρητὰ ὁ Νικολόπουλος νὰ γράψω γιὰ τὸν «Ἀρχισυν-
τάχτη» στὴν ἐπιφυλλίδα μου !...

— Τὸ φαντάστηκα....

— Τί ἤθελες νὰ κάμω ;

Τίποτα νὰ μὴν κάνεις, Γρηγόριε. Ὁ Γιαννίδης
στὸν «Ἀρχισυντάχτη» τὸ λέει : «Ἐγὼ εἶμαι τὸ χέ-
ρι πού ἄλλοι τὸ κινοῦνε, ὅπως θέλουν». Ἔτσι καὶ